

майсторъ на полифонията и изобщо — на композицията. Главниятъ неговъ творби сж излъзали 1611 въ Венеция при Якобъ Винценсиусъ, а сега сж започнати подготвителнитъ работи за едно пълно издание на неговитъ творения.

Зиковъ квартетъ — най-напредъ подъ името, „Чехословашки“, после „Пражки“, квартетъ се посвещава главно на най-модерната музика; основано въ 1923 въ Любляна, после се премества въ Прага. Съставъ: Рихардъ Зика, Хербертъ Бергеръ, Ладиславъ Черни, Ладиславъ Зика. По-късно състава му е измѣненъ съ за мѣняването на челиста Л. Черни, съ И. Садло.

Зилберманъ, Готфридъ — Silberman, Gottfried — най-бележития отъ прочутата нѣмска фамилия строители на органи и пиана съ сжщото име, род. 14 ян. 1683 въ Краинъ Фобричъ, умр. 4 авг. 1753 въ Дрезденъ. Баща му искалъ да стане книговецъ, но младежътъ избѣгва отъ кжщи и отива при брата си **Андреа** (1668—1734), сжщо значителенъ строителъ на органи и изучава неговото изкуство. Презъ 1714 построява голѣмия органъ въ катедралата въ Фрайбергъ — първото негово голѣмо дѣло, следъ което построява още 46 органа въ разни градове, между които на Католическата църква (известенъ съ своята чиста изработка, лекъ начинъ на свирене и мощна звучностъ), „Женската“ и „София“ църкви въ Дрезденъ. З. е единъ отъ първитъ майстори, който започва да строи рояли — (фортепиана), а сжщо е изобретателъ на единъ особенъ видъ клавихордъ, нареченъ „Цембалъ д'амуръ“, който дава октавата на тона на цѣлата струна винаги двойно.

Зилоти, Александъръ Иличъ — виденъ руски пианистъ, род. 10 окт. 1863 въ бащиното си имение при Харьковъ, възпитаникъ на Московската консерватория (Ник. Рубинщайнъ, Чайковски), училъ и при Листъ въ Ваймаръ; професоръ въ Московската консерватория, диригентъ на Симфоническитъ концерти тамъ, на собствени такива въ Петербургъ — до революцията, следъ което напуска Русия и живѣе въ голѣмитъ музикални центрове въ

чужбина. З. е носителъ на Листовитъ традиции, въ неговата клавирна игра има голѣмъ замахъ и патосъ.

Зилхеръ, Филипъ Фридрихъ — Silcher, Philip Friedrich — популяренъ нѣмски пѣсневъ композиторъ, род. 27 юний въ Шнайтъ при Шорндорфъ (Вюртембергъ), умр. 26 авг. 1860 въ Тюбингенъ; първнитъ занятия по музика започва съ баща си, а после съ органиста Ауберленъ въ Фелбахъ при Щутгартъ. Като учителъ въ Людвигсбургъ, кждето тогава сж се намирали Конрадинъ Кройцеръ и Карлъ Мария фонъ Веберъ, и по-късно въ Щутгартъ, въ издадената голѣма сбирка отъ нѣмски народни пѣсни (12 тетради) З. вмѣква и свои такива, които после снародняватъ. По случай празненствата за 300 годишнината отъ реформацията З. написва една кантата за Тюбингенския университетъ, поради която бива призванъ за неговъ музикалдирикторъ. Освенъ народнитъ пѣсни, които сж излъзали едновременно и за 1 и 2 гласа съ съпроводъ на пиано и за 4 гласенъ мжжки хоръ, сжщо така и прекраснитъ неговъ: „Лорелей“ („Не знаешъ означавашъ, че съмъ тѣй печаленъ“), „Азъ имамъ единъ другаръ“, „Утре трѣбва да си замина отукъ“ и др. сж придобили извънредно голѣма популярностъ. З. е писалъ още тригласни хорали, химни на 4 гласа (3 тетради) за всички недѣлни и празнични дни, „Тюбингенски пѣсни“ (мжжки хорове), а сжщо „История на евангелското църковнопѣние“ (1844), единъ учебникъ по „Хармония“ и такъвъ по „Композиционна наука“ (1851).

Зимрокъ, Николаусъ — Simrok, Nikolaus — основателъ на известното подъ сжщото име Берлинско музикално издателство, род. 1752 въ Майнцъ, умр. 1834 въ Бонъ, валдохорнистъ въ капелата на курфюрста въ Бонъ, 1790 основава музикално издателство, което днесъ заема мѣсто между първитъ такива въ Германия.

Зингеръ, Куртъ — Singer, Kurt — музикаленъ критикъ и писателъ, род. 11 окт. 1855 въ Берентъ, училъ музика при Фридлендеръ, Флайшеръ и Оксъ въ Берлинъ и въ университетата-медицина; основателъ на